

Ljósvakahandrit 15.11.97

SJÓNVARPIÐ - ÞINGSJÁ
Landsfundur Kvennalistans.

Þingsjá er að þessu sinni helguð landsfundi Kvennalistans sem haldinn er að Úlfþjótsvatni um helgina. Yfirskrift landsfundarins "Er vilji fyrir jafnri stöðu kynjanna á Íslandi" segir e.t.v. meira en mörg orð um þau mál sem hæst ber á landsfundinum. Þingkonur Kvennalistans eru gestir í Þingsjá í dag.

Þróstur Emilsson: Kristín, menn tala um hægagang í jafnréttisbaráttu hér á landi. Við höfum reyndar nokkuð skýra löggjöf í þessum efnum, lög eru eitt og framkvæmd er annað. Hefur þetta í rauninni lítið sem ekkert skilað okkur á þessum árum sem að búið er að berjast hvað harðast í þessu?

Kristín Halldórsdóttir: Það vil ég nú ekki segja við höfum unnið marga stóra og smára sigra en markinu er ekki náð þ.e.a.s. að jöfn staða kynjana er ekki enn í augssýn verð ég að segja. Þess vegna setjum við upp þennan landsfund á þennan hátt. Við sprýjum um vilja því að það er ekki nóg að setja orð á blað það verður að vera fyrir hendi pólitískur vilji til þess að tryggja framkvæmd laga og ályktana og alþjóða samninga og sáttmála sem íslensk stjórnvöld hafa sannarlega undirritað en efndir verða að fylgja orðum.

Þróstur: Guðný viljinn trauðla fyrir hendi í þessum efnum?

Guðný Guðbjörnsdóttir: Já við erum búin að sjá það nokkuð lengi og erum þess vegna núna virkilega að velta fyrir okkur hvernig við getum komið því þannig fyrir bæði vardandi stefnu og hvernig er hægt að koma þeirri stefnu í framkvæmd en það er alveg ljóst að þessi stefna sem við erum með þessi samþættingaraðferð sem reyndar íslensk stjórnvöld hafa samþykkt bæði í gegnum EES og í gegnum norrænu ráðherranefndina. Hún er ekkert á leiðina í framkvæmd hér a.p.e.v. vera og við erum að velta fyrir okkur á þessum landsfundi hvernig er hægt að útfæra hana en það er alveg ljóst að til þess að það sé hægt þá þarf pólitískan vilja.

Þróstur: Hvar er það helst sem að pottur er brotinn í þessu, er það einhver einn þáttur, einn flokkur, einn geiri sem sker sig úr hvað þetta vardar eða er þetta svona heilt yfir?

Kristín Ástgeirs dóttir: Ég held að það sé nú ekki hægt að benda sérstaklega á neitt eitt svíð, það er alveg sama hvort þú lítur á stjórnkerfið, sveitastjórnirnar vinnumarkaðinn í heild. Þar er hlutur kvenna miklu rýrarí hjá okkur heldur en hann er t.d. á Norðurlöndunum, það er sama hvort þú lítur t.d. á toppana í stjórnkerfinu, launamuninn og kirkjan ég tel hana nú með. Það er sama hvaða stofnun þú tekur að konur eru ekki á toppnum en málið snýst ekki bara um það heldur líka um það hvernig þær ákvæðanir sem verið er að taka hverju sinni hvort sem það er í efnahagsmálaum eða atvinnumálaum eða hvað það er hvernig koma þær ákvæðanir við kynin hvort í sínu lagi. Það er margþekkt úr sögunni að ýmsar ákvæðanir sem eru teknar þær hafa mismunandi áhrif. Menn geta t.d. tekið ákvörðun um einhverja atvinnuuppbryggingu og svo kemur í ljós að hún kannski gjörbreytir aðstæðum t.d. kvenna. Konur missa vinnu eða karlar. En hér á landi og það sjáum við það og reyndar víðar að þetta er allt saman hugsað út frá körlum. Þannig að það sem er auðvitað verið að reyna að gera með þessari hugmyndafræði sem kölluð er mainstreaming og eins og Guðný nefndi er búið að samþykkja viðast hvar í þessum stofnunum

eins og í Evrópusambandinu, Evrópuráðinu og hjá ráðherrum Norðurlandanna að þær ganga út á það að reyna að koma því alls staðar inn að það þurfi að skoða málín út frá sjónarhólum beggja kynja og taka síðan ákvárdanir í ljósi þess. Þannig að menn viti hvað þeir eru að gera og að kynin njóti þá jafnréttis.

Þróstur: Lögin höfum við vissulega, framkvæmdin er eins og menn hafa séð hana, þíð talið um að það þurfi að bylta jafnréttislögunum. Hvað eru ði nákvæmlega að meina þar?

Kristín Halldórsdóttir: Já við höfum verið að ræða þetta heilmikið að undanförmu og vorum nú meira að segja svo harðar og ákveðnar að við tókum okkur ekki almennilegt sumarfrið því við hittumst, hópur kvennalistakvenna vikulega í allt sumar og ræddum þessi mál. Við höfum verið t.d. að leika okkur að því að bera saman samkeppnislög og jafnréttislög og það er mjög sláandi samlíking vegna þess að samfélagið allt, stjórnvöld, fyrirtæki allir taka mjög mikil mark á samkeppnislögum. Ef að samkeppnisráð segir eitthvað, þetta er ekki í lagi það má ekki vera svona það á að vera svona þá bara hvarflar ekki að mönnum annað en að það þurfi sem sagt að fara eftir þeirri niðurstöðu.

Þróstur: Enda viðurlög þar þegar við tölmum um samkeppnislög.

Kristín Halldórsdóttir: Akkúrat. Ef að jafnréttisráð kemst að þeirri niðurstöðu að jafnréttislög hafi verið brotin þá gerist afskaplega lítið vegna þess að það vantar tennurnar í þessa lagasetningu skulum við segja. Við höfum verið að velta fyrir okkur þeim hugmyndum að líkja svöltið eftir lögunum um samkeppnisráð. En það þarf að sækja fram á mjög mörgum sviðum og eitt af því sem við höfum gert er að við leggjum núna til í frumvarpi að breyta þingskaparlögum þannig að alþingismenn séu settir í þá stöðu að verða að skoða stöðu kynjana á því sviði sem verið er að fjalla um hverju sinni þ.e.a.s. ef að nefnd er að afgreiða frá sér lagafrumvarp eða þingsályktunartillögu þá verði að fylgja með álíti nefndarinnar hver er staða kynjana á þessu sviði og mun samþykkt þessa frumvarps eða þessarar tillögu leiða til einhverra breytinga.

Þróstur: Guðný samkeppnisstofnun, samlíkingin við hana, við erum að tala um jafnrettisstofnun, hugsanlega nýtt jafnréttisráð og að þetta verði hattur yfir allt bæði framkvæmd laganna, fræðslu o.s.frv. ?

Guðný Guðbjörnsdóttir: Það sem við vildum helst sjá er að þarna sé stofnun sem hefur vald til þess að framfylgia lögunum og þá þarf ákveðið fjármagn að fylgja með. Þetta verið sett ofarlega í forgangslista hjá ríkisstjórnum þegar um það er að ræða þannig að þetta verði komi inn í meginstraum stjórmálanna og þetta komi inn á öll sviðin hvort sem það er heilbrigðismál, menntamál, atvinnumál eða hvað. Þetta verði bara rauður þráður. Ég vil nefna sérstaklega, til að hita upp fyrir landsfund þá fengum við hingað Agnetu Stark til þess að ræða um það hvernig Svíar fóru að því að koma landsfeðrunum á jafnréttisnámskeið. Og hún lagði mjög mikla áherslu á það í sínu erindi að þau fóru þá leið í andstöðu við kvennahreyfinguna sem er skipulögð neðanfrá og mjög mikilvægt að þá er grásrotin til staðar. En að þessu leyti þá fóru Svíar þá leið að byrja að ofan, byrja á því að taka forsætisráðherrann sjálfan á jafnréttisnámskeið og þar með var það mjög eftirsótt hjá öllum hinum að komast á þessi vinsælu námskeið. Ég held að þarna sé akkúrat málid hér, ég er búin að vera að spryrjast eftir framkvæmd nokkra greina jafnréttislaganna og það kemur í ljós að ráðherrar þeir hafa bara upp til hópa núna brotið 12 grein jafnréttislaganna. Ráðherrar í ríkisstjórn Davíðs Oddssonar, sem varðar tilnefningar í nefndir og ráð en helsta undantekningin er jafnréttisráðherrann sjálfur. Hann virðist líta á þetta sem einangraðan málaflokk en jafnréttisráðherrann í ríkisstjórn virðist ekki hafa haft vit á því að benda hinum ráðherrum á það að þeir eiga líka fara að jafnréttislögum. Það er þetta sem er svo mikilvægt að þetta verði ofarlega í forgangslista og þetta fari yfir alla ríkisstjórnina.

Þróstur: Kristín ítrekuð brot á þessari 12 grein maður hefur það oft á tilfinningunni og manni finnst það oft vera þannig að þetta sé svona slagsmál milli kynjana, karlar að berjast við konur og svo öfugt. Er

kannski hugsanlegt að fara þessa sænsku leið og taka menn á námskeið til þess að fá menn ofan af þessum slagsmálum meintum eða raunverulegum?

Kristín Ástgeirs dóttir: Ég veit nú ekki hvort það er rétt að tala beinlínis um slagsmál. Það hafa náttúrulega fyrst og fremst verið konur sem hafa verið að reyna að vekja athygli á sinni stöðu og beita sér fyrir því að breyta henni. Við höfum gert ansi mikil af því kannski að tala hver við aðra en hér á landi höfum við talað miklu minna við karlana og til karlanna. Mér finnst það nú svolítid dæmigert að nuna þegar svona er verið að draga karlana meira inn í þetta þeir eru að koma inn í þetta þá fer þetta að snúast um réttarbætur til karlanna þá er farið að vorkenna þeim svolítid á einstaka sviðum þar sem þeir eiga bág. Þar með er ég ekki að segja að þeir eigi ekki að fá réttarbót eins og fæðingarorlof og mér finnst karlanefndin hjá jafnréttisráði hafa gert margt merkilegt og er mjög jákvæður þáttur. En hvað þetta varðar með námskeiðin þá held ég að það sé auðvitað mjög gott af því að fara svona ákveðid í gegnum stöðuna og þetta er ekki bara spurningin um stöðu kvenna heldur líka stöðu karla. Ég get nefnt það hér að Hagstofan er nýbúin að gefa út í annað sinn bæklinginn konur og karlar þar sem eru margar mjög athyglisverðar staðreyndir bæði um stöðu kvenna og karla. Ef við bara tökum svona mál eins og sjálfsvíg þar sem að munurinn á milli kvenna og karla er mjög mikill og það eru fyrst og fremst karlmenn sem að svipta sig lífi. Hvað liggur þarna að baki? Þú getur nefnt mismunandi sjúkdóma, þú getur tekið fjölskyldumunstrin og eitt sem er t.d. mest sláandi þegar þú skoðar þann bækling eru ófrjósemisaðgerðir. Frjósemi það að eignast börn er ennþá hér á Íslandi algjörlega á ábyrgð kvenna. Það er svo himinhrópandi. Það er 93% af þeim sem fara í ófrjósemisaðgerðir 93% kvenna, 7% karlar. Þetta er bara eitt dæmi. Þar með er ég að leiða rök að því að til þess að það verði einhverjar raunverulegar breytingar þá þarf vitund og skilning til þess að skapa viljann. Það er kannski þarna sem við eignum ennþá mikil verk að vinna og það er eins og Agneta Stark lýsti því, það er dálítið merkilegt að þeir sem voru erfiðastir á námskeiðunum það voru rektar háskólanna í Svíþjóð og mér finnst það að mörgu leyti mjög skiljanlegt því að þeir sem eru aldir upp í akademíunni og trúá því að hún sé eitthvert hlutlaust fyrirbæri sem svifur yfir vötnum og horfir á allt með einhverju vísindalegu hlutleysi, þeir gera sér oft ekki grein fyrir því að þetta er auðvitað einn af stríukturum samfélagsins. Þeir sátu samanbitnir á námskeiðunum en vonandi lærdú þeir nú eitthvað og vonandi hefur nú náðst einhver árangur.

Þróstur: Þarna komum við í rauninni að yfirschrift þessa landsfundar, er vilji fyrir jafnréttinu. Þið eruð nú engir nýgræðingar í pólitik á Íslandi, þið þekkið þessa menn sem sitja við stjórnvölinn þið þekkið menn í æðstu stöðum. Ef þið ættuð að svara því annað hvort eða, er þetta spurning um skort á þekkingu eða er þetta hreinlega viljaleyse?

Kristín Halldórsdóttir: Ég held að það sé rétt að tala um skort á þekkingu og skilningi og viljinn er ekki til staðar að mínu mati. Auðvitað er ekki rétt kannski að segja svoleiðis að hann sé ekki til staðar. En hann er allavega ekki nægilega öflugur, það er ekki vilji fyrir að setja þetta ofarlega á forgangalistann þegar um stjórn mál er að ræða. Það er það sem þarf að gera.

Þróstur: Guðný menn líta líka gjarnan til fjlömiðla og umfjöllunar fjlömiðla hvernig þeir taka á málefnum sem hafa verið hengd á konur sérstaklega og málefni sem konur láta sig varða það hefur þó færst til betri vegar á allra síðustu árum hvernig fjlömiðlar hafa hegðað sér eða hvað?

Guðný Guðbjörnsdóttir: Ég sé nú ekki mjög mikil merki þess því miður og við vorum að tala um einstakar stofnanir hér áðan, ég held að Ríkissjónvarpið megi nú verulega huga að sínum málum, yfirmenn í öllum deildum hér eru karlmenn og ég sé þess nú ekki mjög mikil merki að það sé talað jafnmikið við konur og karla eins og jafnréttislög, eða maður skyldi ætla að það væri svona yfirlýstur vilji. En það er bara eitt, þessi viðhorfsbreyting sem alltaf er verið að kalla eftir hún kemur ekki

og til þess að þetta komist í framkvæmd þá þarf virkilega sterkan

pólitiskan vilja og hann er bara ekki til staðar. Það er svo einfalt.

Þróstur: Væri til bóta um einhvern tiltekinn tíma að setja hreinlega einhver ákvæði í lög bara hreinlega að setja kvóta til þess að kippa þessu í liðinn á einhverjum x árum, talandi um t.d. hvernig stöður eru mannaðar svona toppstöður?

Guðný Guðbjörnsdóttir: Það eru ákvæði í jafnréttislögum um það og það er alveg hætt, við höfum bæði þriðju grein jafnréttislaganna um möguleika á jákvæðri mismunun eins og það stundum er kallað þannig að lagalega get ég ekki annað séð en að það séu fullar heimildir til slíks.

Þróstur: Það er hins vegar mjög auðvelt að fara framhjá því.

Kristín Ástgeirs dóttir: Ef ég má bæta við ég held að þessi ákvæði sem lúta að þessu í lögum eru afskaplega veik og það er víða í öðrum löndum þar eru kvótar bæði hafa stjórnmálflokkar tekið upp kvóta og það eru kvótar í reglum t.d. í Noregi og ég var reyndar að lesa grein um það að kvótahugmyndin nýtur æ meira fylgis víða um heim ég las það meira segja í Bangladesh hvað þá annars staðar. Menn sjá það bara að til þess að jafna þessa stöðu þá þarf ákveðnar aðgerðir og þess vegna eru auðvitað kvótar réttlætanlegrir og það á að beita þeim að mínum dómi.

Guðný Guðbjörnsdóttir: Þetta kvótaord er svolitið umdeilt og ég held að það hugtak sem mest er notað núna er þetta kannski sem við köllum sértækar aðgerðir eða formativ action, mér finnst það betra heldur en jákvæð mismunun því að sumum konum finnst það niðurlæging og jafnvel körlum finnst það ennþá meiri niðurlæging fyrir konur að það sé notað, þannig að ég held að þetta hugtak sértækar aðgerðir sé mjög gott og það fer mjög vel saman við t.d. þessa samþættingar eða mainstreaming stefnu og t.d. var einmitt verið að úrskurða núna í Evrópuðómstólnum mjög merkilegt mál á þessu sviði þar sem það fer saman mainstreaming stefnan og þessar sértæku aðgerðir.

Þróstur: Má búast við því Kristín að frá þessum landsfundi sem lýkur annað kvöld má búast við því að þið komið með fullskapaðar hugmyndir og hugsanlega frumvarp frumvarpsdrög að þessari stofnun sem við komum hér að áðan, ja jafnréttisstofnun?

Kristín Halldórsdóttir: Ég veit það nú ekki, við erum miklar átakakonur og duglegar en ég er ekki alveg viss um að við komum með fullbúið frumvarp. En þessar hugmyndir verða ræddar og það er sérstök, það er manneskja í því að vinna þetta mál og ég vona að við sjáum einhverjar tillögur sem að geta orðið að frumvarpi innan tíðar.

Þróstur: Annað mál sem óneitanlega kemur nú til umræðu á þessum landsfundi það eru samfylkingarmálín, svona kannski örstutt um þau mál. Við vitum hver niðurstaðan varð hjá Alþýðubandalagi og Alþýðuflokki þeir eru nýbúin að þinga um þessi mál. Þetta er hlutur sem þið ætlið að ræða líka. Svona ef ég fengi ykkar sjónarmið á þessu í ljósi skilaboðanna sem að fengust frá A flokkunum, Kristín?

Kristín Ástgeirs dóttir: Já mér finnst nú að við þurfum að taka okkar sjálfstæðu til þessa máls óháð því hvað A flokkarnir hafa ákveðið. Það er að vísu svosem jafnóljóst nú sem áður hvað raunverulega kemur út úr þessu. Ég ligg ekkert á þeirri skoðun minni að ég er andvíg því að Kvennalistinn gangi til samstarfs við A flokkana svokallaða vinstriflokka. Ég vil að við fórum að snúa okkur meira að annars konar kvennabaráttu, við fórum að skipuleggja kvennabaráttuna upp á nýtt með öðrum aðferðum. Ég trúi því að það verði nú áfram konur í stjórnmálum og við sjáum það að það eru þegar í hinum flokkunum sem betur fer hafa áhuga á kvennabaráttunni þannig að ég held að hún haldi áfram en við verðum auðvitað að horfast í augu við það að leið sérframboða kvenna virðist vera í lægð í bili hvað sem síðar verður. En ég tel það ekki samrýmast hugmyndafræði og því sem Kvennalistinn hefur verið að gera að stilla sér upp við hlið vinstriflokkanna. Við erum ekki vinstriflokkur.

Þróstur: Guðný leidir sérframboða kvenna í lægð, um það vitna t.a.m. tölur í skoðanakönnunum, undanfarnar skoðanakannanir segja að fylgið sé tiltölulega lítið, þín viðhorf í þessu?

Guðný Guðbjörnsdóttir: Já ég hef haft þau viðhorf og ég held að það sé mjög mikilvægt, það er mjög langt frá því að Kvennalistinn hafi náð sínum markmiðum þ.e.a.s. að hér sé komið jafnrétti kvenna og karla. Ég tel að tíðarandinn hafi breyst tölувart og núna sé sögulegt tækifæri í íslenskum stjórnálum til þess að fá sterka samfylkingu félagshygjufla. Ég tel að það væri mjög misráðið ef að Kvennalistinn notaði ekki þetta tækifæri sem að er til staðar núna og ég hef tekið þátt í hópi kvennalistakvenna sem hefur staðið í viðræðum við fulltrúa hinna flokkanna og ég hef lagt áherslu á það og við talsmenn þessa hóps núna s.l. hálfa mánuð eða mánuð svo að við verðum að fá eitthvað fyrir okkar landsfund til þess að geta með góðri samvisku komið með þær tillögur sem við komum með. Hópurinn hefur nú hist nýlega og það er hans niðurstæða að leggja það til að Kvennalistinn í heild standi að því að semja svona málefagrundvöll til fjögurra ára. Að sjálfsögðu yrðu allar ákvárdanir um framboð teknar á næsta landsfundi Kvennalistans ef til kemur og meginrök míni fyrir þessu að það sé betra að Kvennalistinn í heild geri er annars vegar auðvitað að þá stöndum við þá miklu sterkara að viki í viðræðunum sjálfum og einnig að ef að upp úr þeim slítnar þá stöndum við heilar og getum þá tekið þá ákvörðun saman. Ég er semsagt sannfærð um að þetta er núna leiðin til þess að koma okkar hugmyndum áfram og ég vona svo sannarlega að það verði. En vissulega get ég tekið undir með Kristínu að það er auðvitað alltaf þörf á annars konar kvennabaráttu.

Þróstur: En þau kannski rúmast ekki fyllilega og ekki nægjanlega vel innan þessara flokka sem fyrir eru?

Guðný Guðbjörnsdóttir: Ég held, við erum búnar að sérhæfa okkur dálitið mikið í þessum málum og ég held t.d. að þessi mál sem við erum búin að vera að tala um hér í dag eins og þessi samsetningaráðferð, við erum búin að fara mjög vel ofan í þetta, hugsa þessi mál mjög vel og ég held að þau yrðu nokkuð svona trygg í okkar höndum. Þannig að ég er inn á því að þetta sé okkar tækifæri núna til þess að láta reyna á þetta.

Þróstur: Kristín knýjandi þörf á því að halda áfram sérstökum Kvennalista í pólitíkinni?

Kristín Halldórsson: Kvennalistinn kom með alveg nýjar hugmyndir og ný vinnubrögð inn á vettvang íslenskra stjórnáluma og mér finnst það mjög alvarleg staða sem að við stöndum frammí fyrir og ég lýsti því nú í minni opnunarræðu á landsfundi í fyrra að við þyrftum að skoða allar leiðir mjög vandlega. Ég get nú ekki sagt að ég sjái neitt sterkara ljós í þessum hugmyndum sem að hér hafa verið til umræðu að undanförnu hvað þetta varðar. En ég fer alveg með opnum huga á þennan landsfund og ætla að hlusta á það sem að okkar konur hafa að segja.

Þróstur: En ef þú svarar því fyrir sjálfan þig hvort að í hagsmunum kvenna og einkum og sérlagi þessum málaflokki sem við höfum verið að ræða hérra framan af, er honum betur borgið miðað við núverandi stöðu eða verður honum betur borgið í einhvers konar samfylkingu sameiginlegu framboði og þá erum við að tala um alþingiskosningar komandi?

Kristín Halldórsdóttir: Þeim væri miklu betur borgið í sérstökum Kvennalista vegna þess að við höfum þessi mál efst á forganglistanum. Við höfum algjöra sérstöðu hvað þetta varðar og þessi staða sem nú er komin upp helgast einfaldlega af því að við höfum verið að tapa fylgi og komum illa út úr síðustu kosningum þess vegna höfum við verið að leita leiða og það að við skulum núna vera að tala við þessa flokka, eða hluti af Kvennalistanum skuli hafa verið að tala við Alþýðubandalag,

Alþýðuflokk og Þjóðvaka helgast einfaldlega af því að það er á þeim væng sem er verið að ræða málín. Sjálfstæðisflokkurinn hefur ekki sóst eftir okkar kröftum ekki við eftir þeirra heldur ef að út í það er farið og sama má segja um Framsóknarflokkinn. Við höfum hins vegar tekið þátt í samstarfi við alla flokkana, nema síst Sjálfstæðisflokkinn á sveitarstjórnarstigi. Það er ekkert nýtt að Kvennalistinn starfi með flokkum sérstaklega á sveitarstjórnarstigini. En hvort að þetta er réttar leiðin ég verð að viðurkenna að efasemdir mínar eru miklar og það hefur ekki dregið úr þeim.

Þróstur: Rétt í blálokin má búast við, það er auðvitað eins og í öðrum flokkum þá eru skiptar skoðanir um mál. En má búast við miklum átökum um þennan málaflokk, samfylkingu, sameiginlegt framboð?

Kristín Ástgeirs dóttir: Ég á von á því að það verði mjög svona miklar umræður og vonandi málefnalegar um þessa leið og hvað af henni leiðir og hvaða skilning við höfum á hlutverki Kvennialistans og framtíðarmöguleikum hans. Hvort þetta verða mjög harðar umræður skal ósagt látið og hvaða afleiðingar þær hafa veit ég ekki í dag. Við verðum bara að taka eitt skref í einu og sjá hvað út úr þessu kemur.

Þróstur: Má búast við ef að landsfundurinn gefur þau skilaboð að menn skuli í það minnsta halda áfram þessum viðræðum og ganga þessa götu til enda og sjá hvað út úr því kemur og það verður síðan ofan á. Má búast við að leiðir skilji, má búast við að einhver gangi sár frá slíku málí?

Kristín Ástgeirs dóttir: Eins og ég segi, við skulum bara taka eitt skref í einu og svo skulum við sjá hvað gerist.

Þróstur: Þar með ljúkum við Þingsjánni í dag.

Tími: 27:00

Fréttamaður: Þróstur Emilsson